

Tåkelegging av de lukkede rom

Siri Næs

Lokal sikkerhetspsykiatri, avdeling for sykehuspsykiatri, helse Møre og Romsdal

Siri.Nes@helse-mr.no

Siri Næs er medlem i Sentralstyret og er foretakstillitsvalgt ved Helse Møre og Romsdal. Siterte tekst og sakshenvising finnes i styresakene fra Sentralstyrets desembermøte i 2024, og er tilgjengelig som PDF for alle medlemmer via «Min side» på psykologforeningen.no: «forskrivningsrett 20 241 205 Saksliste med alle saker til SST 6–24.pdf»

Håkon Skards utdyping av prosessen med begrenset forskrivningsrett for psykologer er en tåkelegging av en svært uheldig situasjon for Psykologforeningen. Å oppgi samme informasjon flere ganger gjør ikke informasjonen sannere.

Siri Næs

Foto: Norsk psykologforening

Forskrivningssaken skulle vært håndtert langt bedre. I stedet for å ta ansvar for prosessen, og gjennomgå og lære av den, slik at fremtidige prosesser kan behandles bedre, opplever jeg at Håkon Skard i tilsvaret til mitt innlegg presenterer feilaktig og misvisende informasjon for å dekke over eget ansvar. Derfor er det nødvendig for meg å komme med noen korrigeringer.

Snuoperasjonen

For dem som ikke kjenner til prosessen, gir jeg en kort oppsummering her.

Et initiativ kom fra Sykehuset Østfold (SØ). De ønsket å starte et prøveprosjekt med begrenset forskrivningsrett til psykologer for enkelte medikamenter. Konserntillitsvalgte fra alle i hovedsammenslutningen i Helse Sør-Øst oversender en drøftingsprotokoll om saken til det regionale helseforetaket. I dokumentet ble det pekt på svakheter i forslaget om prøveprosjektet fra SØ. I møter mellom Psykologforeningen og Legeforeningen var man samstemte om at prosjektet hadde så dårlige faglige rammer at begge foreningene var skeptiske til prosjektet. Under Psykologforeningens lederkonferanse i november 2024 stod en prinsipiell diskusjon om forskrivningsrett til psykologer

generelt på dagsordenen. Under konferansen skulle ikke det konkrete forslaget i Østfold diskuteres, og det skulle ikke fattes vedtak. Dagen etter lederkonferansen skriver Håkon Skard i en e-post til Helse Sør-Øst og oppgir at Psykologforeningen støtter forskrivningsprosjektet i Østfold, uten at konserntillitsvalgt, sentralstyret eller andre ble orientert. Både Legeforeningen og involverte parter som meg selv ble overrasket. Hva skjedde her?

Problemet, slik jeg ser det, er den plutselige *endringen* fra å forholde seg avventende til saken til å endre kurs og støtte den, rett etter lederkonferansen i november. Det er *det* jeg har reagert på.

Det er riktig at sentralstyret har diskutert og blitt orientert om prøveprosjektet om forskrivningsrett til psykologer i Østfold. På det tidspunktet, og i junimøtet og helt fram til sentralstyrets novembermøte 2024, dagen før lederkonferansen, var alle involverte parter enige om å avvente situasjonen. Så, uten å forankre det verken med sentralstyret eller øvrige i presidentskapet går Skard 8. november ut med støtte til prosjektet i Østfold.

Legeforeningen skriver i brevet til sentralstyret at de oppfatter Skards plutselige støtte til prosjektet i Østfold rett etter lederkonferansen i november som en «snuoperasjon». Psykologforeningen hadde frem til dette sagt til Legeforeningen at de var tilfredse med «status quo». Det kan leses ut fra brevet fra Legeforeningen datert 18. november at de ikke oppfatter samarbeidet rundt denne saken som godt. «[...] det er svært viktig med en tillitsfull og forutsigbar dialog og samarbeid. Det mener vi dessverre ikke er situasjonen i denne saken slik den har utviklet seg.» (forskrivningsrett 20 241 205 Saksliste med alle saker til SST 6–24.pdf, vedlegg 11, s. 25).

Det verdifulle samarbeidet

Psykologforeningen er en liten organisasjon. Vi er avhengige av å jobbe sammen med andre for gjennomslag for våre saker. Brevet fra Legeforeningens sentralstyre til vårt sentralstyre er et ganske tydelig budskap. Vi vil ikke alltid være enige med legene eller andre organisasjoner og samarbeidspartnere om alt, men å forvente en tillitsfull og forutsigbar dialog og samarbeid, som Legeforeningen påpeker i sitt brev, mener jeg er rimelig.

Aldri en vedtakssak

At Skard viser til at temaet har blitt diskutert i møter i april og juni, fungerer som tåkelegging. Snuoperasjonen skjedde ikke før i november.

Sentralstyret har fortsatt ikke vedtatt annet enn at saken tas til orientering, og hvilket brev som skulle gå som svar til Legeforeningen.

Både internt i sentralstyret og eksternt til Legeforeningen har det blitt kommunisert en avventende holdning til prosjektet. Snuoperasjonen satte tillitsforholdet mellom oss og Legeforeningen på prøve. Derfor mente jeg det var grunn for å beklage til Legeforeningen. Og derfor leverte jeg protokolltilførsel som var en begrunnelse for dette (se appendiks).

Inn i fremtiden

Det blir lett slik at den som er enig i at forskrivningsrett for psykologer er en god sak, tenker at det er greit at Skard gjorde som han gjorde denne gangen, men hva om man er uenig neste gang? For å sette det på spissen, hva om saken hadde vært at Psykologforeningen støtter aktiv dødshjelp, eller

at psykoterapispesialiteten, nevrospesialiteten eller samfunnsspesialiteten tas bort fordi dagens myndigheter ikke opplever dem som nyttige lenger?

Psykologforeningens lover sier at det er sentralstyret som er den øverste myndigheten mellom landsmøtene. Det vil si at skal det jobbes ut ny politikk mellom landsmøtene, må det være vedtak i sentralstyret. I tråd med god foreningsskikk bør ekstraordinære saker behandles på landsmøtet.

Øverste ledelse må selvsagt ha hensiktsmessige mandater til å foreta beslutninger i enkelte saker. I dette konkrete tilfellet mener jeg ikke styret hadde gitt presidenten mandat til å agere. Det gjorde han likevel, og etterpå bagatelliserer han det som en støtte for én tillitsvalgt.

Appendiks: Protokolltilførsel sak 79/24

Referanser

Skard, H. (2025, 30. mai). Hvor er de lukkede rommene? *Tidsskrift for Norsk psykologforening*. <https://www.psykologtidsskriftet.no/artikkel/2025as06ae-Hvor-er-de-lukkede-rommene->